

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal 8470
Sentința civilă Nr. 1953/2017
Ședința publică de la 14 Noiembrie 2017
Completul compus din:
PREȘEDINTE ANCA JEANINA NIȚĂ
GREFIER ALEXANDRA NEAGOE

S-au luat în examinare în contencios administrativ și fiscal, *cererea principală* având ca obiect anulare act administrativ, formulată de reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, județ Constanța, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL MANGALIA și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI MANGALIA, ambii cu sediul în Mangalia, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța și *cererea conexă* formulată de reclamantii Mircea cel Bătrân, domiciliat în Mangalia, str. Duiliu Zamfirescu, nr. 4, județ Constanța și domiciliat în Mangalia, str. Duiliu Zamfirescu, nr. 4, județ Constanța și domiciliat în Mangalia – Neptul, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI MANGALIA și PRIMARUL MUNICIPIULUI MANGALIA, ambii cu sediul în Mangalia, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 31.10.2017 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 07.11.2017, apoi la data de 14.11.2017, când s-au hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Asupra cererilor în contencios administrativ de față:

1. Investirea instanței. Obiectul și părțile litigiului.

1.1. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța – Secția contencios administrativ și fiscal, sub **nr. 1614/118/2017**, Prefectul județului Constanța a chemat în judecată cu Municipiul Mangalia și Consiliul Local al Municipiului Mangalia, solicitând instanței ca prin hotărârea ce va pronunța să dispună *anularea parțială a H.C.L. nr. 114/21.12.2016 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017.*

În motivarea demersului judiciar, reclamantul arată că prin adresa nr. 506/05.01.2017, înregistrată la Instituția Prefectului -Județul Constanța cu nr. 233/06.01.2017, Secretarul Municipiului Mangalia a înaintat H.C.L. nr. 114/21.12.2016 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017, iar urmare a verificării legalității actului administrativ înaintat, s-au constatat următoarele:

- Autoritatea publică locală a prevăzut la Anexa 1, Capitolul I- Impozitul/ Taxa pe clădiri, anexa ce face parte integrantă din HCL nr. 114/2016, o reducere de 50 % la impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice, pe o perioadă mai mare de 6 luni în cursul unui an calendaristic, cu încălcarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat.

Appreciază că reducerea de la plata impozitelor constituie conform art. 4 din OUG nr 77/2014 un avantaj economic, iar instituirea acestuia "se va face în urma unor analize de oportunitate și impune inițiatorului/furnizorului, după caz, elaborarea, în condițiile legii, a unor

acte normative sau administrative, după caz, prin care se instituie scheme de ajutor de stat sau de minimis sau ajutoare de stat individuale sau de minimis, care trebuie să prevadă cel puțin următoarele elemente: obiectivul, modalitatea acordării ajutorului de stat sau de minimis, beneficiari, perioada de aplicare, cuantumul fondurilor alocate în acest scop din bugetul furnizorului, prevederea europeană aplicabilă în temeiul căreia a fost instituită măsura de ajutor de stat sau de minimis, în conformitate cu legislația în domeniu."

De asemenea, la capitolul IV „Taxa pentru eliberarea certificatelor”, avizelor și autorizațiilor, din Anexa 1 la hotărâre, a fost instituită contrar Codului Fiscal, "Taxa pentru eliberarea / vizarea avizului de funcționare" pentru activități, inclusiv comerciale, altele decât cele prevăzute la art. 475 alin. 3-5 din Legea nr. 227/2016 privind Codul Fiscal.

Legea fiscală, la articolul menționat anterior, stabilește clar care sunt persoanele care datorează taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea acestor activități, și anume: "Persoanele a căror activitate este înregistrată în grupele CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive, potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN

Autoritatea locală a prevăzut la Capitolul VII - Taxe _Speciale din Anexa 1, taxa de promovare turistică în sarcina tuturor întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul administrativ al Municipiului Mangalia indiferent de activitatea desfășurată, încălcându-se prevederile art. 484 alin. 3 din Legea nr. 227/2016 potrivit căreia "Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu."

De altfel, prevederile pct. 161 lit. b din H.G. nr. 1/2016 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Codului Fiscal prevăd următoarele: "în vederea asigurării resurselor financiare pentru promovarea turistică, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot institui taxe speciale, ca de exemplu: pentru cazarea în structuri de cazare, de agrement sau pentru alte activități turistice, stabilite prin hotărâre a consiliului local, în limitele și în condițiile legii"

În consecință apreciază că Hotărârea nr. 114/2016 este parțial nelegală, întrucât a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legale în materie.

În drept, au fost invocate prevederile art. 3 alin.1 din Legea nr. 554/2004 cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, HG nr. 1/2016.

La cererea introductivă de instanță, au fost anexate – în copie, înscrisuri: H.C.L. nr.114/2016; documentația care a stat la baza adoptării H.C.L. 114/2016 comunicată Instituției Prefectului - Județul Constanța și notificarea înregistrată la Instituția Prefectului - Județul Constanța cu nr. 233/2017.

1.2 Legal citați, pârâții au depus *întâmpinare* (f.178-186), formulând apărări procesuale și apărări de fond.

Cu titlu prealabil, menționează că trei dintre membrii Consiliului Local Mangalia au formulat acțiune privind anularea aceleași hotărâri ce a fost adoptată de către Consiliul Local Mangalia, cerere ce se afla în faza de regularizare pe rolul acestui Tribunal secția contencios administrativ și fiscal și care face obiectul dosarului nr.1797/118/2017, în care a fost invocată excepție de conexitate.

Pe cale de excepție, este invocată lipsa calității procesuale pasive a Municipiului Mangalia și solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind introdusă împotriva unei unități administrativ teritoriale care nu poate sta în fața instanței de judecată și pt. a răspunde cu privire la legalitatea sau nelegalitatea unui act administrativ adoptat de organul deliberativ care este consiliu local.

În drept, invocă faptul că sunt persoane juridice de drept public comunele, orașele, municipiile, județele (art. 19 din Legea nr. 215/2001 așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr.286/2006), că în conformitate cu art.21 alin. 1 din Legea nr.215/2001 modificată și completată , autoritățile administrative publice prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe sunt consiliile locale, comunale sau orașenești ca autorități deliberative și primarii ca autorități executive, iar conform art.46 alin. 1 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, consiliul local adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor în afară de cazurile în care legea sau regulamentul de funcționare a consiliului cere o altă majoritate.

Invedereată pârâții că în raport de aceste dispoziții legale, legitimarea procesuală o are consiliul local ca autoritate a administrației publice locale pentru hotărârile pe care le adoptă și nu municipiul reprezentat de primar care este un organ executiv cu atribuții de punere în executare a actelor administrative adoptate de către organul deliberativ care este consiliul local.

Tot pe cale de excepție, pârâții invocă lipsa de interes a Prefectului Județului Constanta în formularea cererii de chemare în judecată, apărare procesuală în argumentarea căreia se susțin – în esență, următoarele:

Prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale.

Prefectul poate ataca, în total sau în parte, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile adoptate de consiliul local sau de consiliul județean, precum și dispozițiile emise de primar sau de președintele consiliului județean, în cazul în care consideră aceste acte sau prevederi din ele ca fiind ilegale. Actul sau prevederile acestuia care au fost atacate sunt suspendate de drept."

Având în vedere aceste precizări, analizând calitatea persoanelor fizice semnatare a cererii de chemare în judecată se impune a se observa că prevederile art. 27 alin. (1) din Legea 215/2001 își găsesc corespondent în dispozițiile legale care consacră dreptul de tutelă administrativă al prefectului în privința actelor autorităților administrației publice locale, respectiv art. 123 alin. (5) din Constituție, art. 115 alin. (7) din Legea nr. 215/2001, art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004 și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

În mod evident, comunicarea hotărârilor consiliului local este realizată pentru a se asigura exercitarea atribuțiilor ce revin celor două autorități publice. Astfel, prefectului îi sunt comunicate hotărârile respective pentru a aprecia cu privire la exercitarea dreptului de tutelă administrativă prevăzut de art. 123 alin. (5) din Constituție, art. 115 alin. (7) din Legea nr. 215/2001, art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004 și art. 3 alin. (1) din Legea nr.554/2004, în timp ce primarului îi sunt comunicate pentru ducerea la îndeplinire a atribuției de punere în aplicare prevăzută de art. 61 alin. (2) din Legea nr. 215/2001.

În atare condiții, conform regulii de interpretare *lex dixit quam voluit*, se poate concluziona în sensul că rațiunea legiuitorului nu este în sensul recunoașterii dreptului unității administrativ-teritoriale, prin primar, sau/si membrilor consiliului local de a ataca în fața instanței de contencios administrativ hotărârile adoptate de consiliul local sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București, întrucât, dacă ar fi intenționat să recunoască primarului și consilierilor locali un asemenea drept, ar fi făcut-o în mod expres.

Sub aspectul contenciosului subiectiv, în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 raportat la art. 62 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se organizează și funcționează în temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale, deconcentrării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, legalității și consultării cetățenilor în soluționarea problemelor locale de interes deosebit [art. 2 alin. (1) din Legea nr. 215/2001], iar, în virtutea autonomiei locale, autorităților administrației publice locale le este consacrat legislativ exercițiul dreptului și capacitatea efectivă de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii [art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 215/2001].

Este prezumat faptul că atât consiliul local, ca autoritate deliberativă, cât și primarul, ca autoritate executivă, în întreaga activitate desfășurată urmăresc preeminența interesului public și satisfacerea nevoilor comunității locale. Această finalitate se presupune a fi atinsă prin

exercitarea competențelor exclusive și partajate ce revin celor două autorități publice locale în reglementarea Legii nr. 215/2001. Legalitatea actelor emise de cele două autorități publice este asigurată prin atribuțiile conferite secretarului unității administrativ-teritoriale și prin controlul de tutelă administrativă exercitat de prefect.

În mod unanim practica judiciară dar și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Deciziile pronunțate au stabilit ca „actele emise de consiliul local și de primar au caracter independent, niciuna dintre aceste autorități neputând exercita direct o cale de atac împotriva actului celeilalte autorități simetrice, singura autoritate publică investită cu acest atribut fiind prefectul.” în acest sens se observă că toată această teorie, se regăsește în materialitatea sa în cuprinsul dispozițiilor art. 115 alin. (7) din Legea nr. 215/2001, art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004 și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

Având în vedere că în ceea ce privește legalitatea actelor adoptate de consiliu local atât Constituția României cât și Legea nr. 340/2004 și Legea nr. 554/2004 consacră competența expresă ce revine prefectului sub forma controlului de tutelă administrativă, instanța trebuie să coroboreze prerogativa instituției prefectului de a analiza legalitatea actelor administrative enumerate în lege coroborat cu interesul ce trebuie să-l justifice reprezentantul Guvernului în teritoriu atunci când „intervine”, în deciziile proprii ale autorității publice locale emitente a actelor a căror legalitate este supusă verificării.

În cauza de față, asistăm mai mult la o imixtiune a Instituției Prefectului Județului Constanta în adoptarea hotărârii adoptată de către membrii consiliului local în ceea ce privește cuantumul taxelor și impozitelor locale datorate de către contribuabilii persoane fizice și/sau juridice, iar motivele invocate de către prefectul județului Constanta sunt mai degrabă motive privind oportunitatea inițierii proiectului de hotărâre și care exced motivelor de legalitate privind îndeplinirea procedurilor de adoptarea actului administrativ ca formă și conținut.

Cu privire la fondul litigios, părții solicită ca după conexarea celor două dosare, instanța să dispună respingerea cererilor, pentru următoarele considerente:

1. În conformitate cu prevederile art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal stabilește că „(1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. b) și c).

(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 50% față de nivelurile maxime stabilite în prezentul titlu.”

Proiectul pentru HCL privind impozitele și taxele locale aferente anului 2017 a fost întocmit cu respectarea acestei prevederi și ținând seama de necesitățile de asigurare a veniturilor proprii ale bugetului local pentru anul 2017.

Scopul stabilirii cotelor adiționale mărite cu 50% derivă din necesitatea acoperirii cheltuielilor publice locale, pe de o parte, precum și din necesitatea dezvoltării socio-economice a municipiului Mangalia.

Consideră că proiectul de hotărâre inițiat de către primarul municipiului Mangalia la propunerea Direcției Management Fiscal și Control Venituri privind impozitele și taxele în anul 2017 s-a făcut cu respectarea legislației în ceea ce privește transparența decizională, anunțul privind dezbateră publică a proiectului de HCL fiind publicat în data de 08.11.2016 în ziarul Replica și pe site-ul primăriei municipiului Mangalia.

Prin minuta încheiată în data de 06.12.2016 la ora 15.00 se atestă faptul că nu s-a prezentat nicio persoană interesată de dezbateră acestui proiect de hotărâre, de asemenea nicio entitate fizică sau juridică nu a formulat o solicitare scrisă pentru punerea la dispoziție a proiectului de HCL privind taxele și impozitele locale în anul 2017.

2. Prevederea din HCL 114/2016 „impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice pe o durată mai mare de 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%”, a fost revocată de către membrii consiliului local Mangalia conform H.C.L nr.17/2017 pe care o depunem odată cu prezenta întâmpinare, motiv

pentru care va rugam sa apreciti ca ramane fara obiect solicitarea pârtilor reclamante de a solicita anularea actului administrativ contestat pentru acest motiv.

3. Prevederile art. 465 alin. 2 din Legea nr. 227/2015 instituite sumele minime și cele maxime care se folosesc pentru calcularea impozitului pe terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria curți-construcții, în funcție de rangul localității și de amplasarea terenului pe zone în cadrul localității. Prin adoptarea HCL nr. 114/2016 se respectă limitele minime și cele maxime instituite prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Diferențierea impozitului stabilit pentru persoanele fizice de cel stabilit pentru persoanele juridice are drept considerent capacitatea persoanei juridice de a exploata terenul deținut în proprietate/folosință în cadrul unei activități economice, pentru obținerea de profit.

Stabilirea diferențiată a impozitului pe terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria curți-construcții este bazată pe necesitatea de atragere de venituri la bugetul local, venituri vitale pentru dezvoltarea municipiului Mangalia.

De asemenea, impozitarea diferențiată a terenurilor în funcție de entitatea care îl deține în proprietate /folosință se regăsește și în HCI-urile emise de Consiliile Locale ale altor unități administrativ teritoriale (ex. Municipiul Constanța, Eforie) , acte administrative pe care prefectul județului Constanta nu a inteles sa le revoce/conteste in instanța in aceleasi condiții in care solicita anularea H.C.L nr.14/2016 si care face obiectul prezentei cauze.

4. Instituirea taxei pentru eliberarea/vizarea avizului de funcționare s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 3 din OG 99/2000, în vigoare la data înaintării propunerii privind HCL prin care se stabilesc impozitele și taxele aferente anului 2017 „(1) Prezenta ordonanță reglementează activitățile din sectorul comercial și al serviciilor de piață privind cerințele necesare desfășurării acestor activități, structurile de vânzare, practicile comerciale și regulile generale de comercializare, precum și sancțiunile în caz de nerespectare a prevederilor acesteia.

{2) Activitatea comercială, în sensul prezentei ordonanțe, se exercită cu referire la produsele alimentare, nealimentare și la serviciile de piață prevăzute în anexa la prezenta ordonanță.”

De asemenea, s-au avut în vedere prevederile HG 843/1999, HG 348/2004, HG 511/2001, HG 435/2010, OG 21/1992, HG 452/2003.

La nivelul autorității publice locale s-au emis în acest sens HCL 292/2013, HCL 168/2014 modificat prin HCL 146/2015, HCL 224/2013 completat și modificat prin HCL 288/2013 și HCL 325/2013 și care nu au fost niciodată revocate sau anulate de către instanța de judecată.

5. Comunicarea proiectului de HCL privind taxele și impozitele aferente anului 2017 a fost făcută cu respectarea condițiilor de transparență decizională. în cuprinsul acestuia s-au regăsit și taxele speciale propuse spre adoptare Consiliului Local al municipiului Mangalia, în acord cu prevederile art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal coroborat cu punctul 161 din Hotărârea nr. 1/2016 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal precum și Regulamentul de adoptare a taxelor speciale, parte integrantă a HCL 114/2016.

Taxa specială de promovare turistică este instituită în vederea inițierii și realizării programelor de promovare și direcționare a destinației turistice către zona Mangalia - stațiuni componente. Impunerea acesteia se face pe baza declarației depusă de contribuabili și se colectează de la beneficiarii acestor programe de promovare turistică și anume contribuabilii persoane juridice care desfășoară activități economice și folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, pe raza administrativ-teritorială a municipiului Mangalia. Se evidențiază distinct în contabilitatea instituției și se folosește în scopul pentru care a fost instituită și colectată.

Mai mult decât atât, programele de promovare turistică fac obiectul aprobării Consiliului Local Mangalia (de ex- HCL nr. 8/14.07.2016)

6. Taxa locală pentru utilizarea temporară a locurilor publice în municipiul Mangalia și stațiuni s-a instituit cu respectarea prevederilor art. 486 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal „(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea

muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură și arheologice și altele asemenea.

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri precum și taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate.

(4) Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorț pe cale administrativă este în cuantum de 500 lei și poate fi majorată prin hotărâre a consiliului local, fără ca majorarea să poată depăși 50% din această valoare. Taxa se face venit la bugetul local.

(5) Pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, consiliul local stabilește o taxă de până la 32 lei, inclusiv.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1), consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, după caz, pot institui taxa pentru reabilitare termică a blocurilor de locuințe și locuințelor unifamiliale, pentru care s-au alocat sume aferente cotei de contribuție a proprietarilor, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare."

La întâmpinare, au fost anexată documentația care sta la baza adoptării H.C.L. nr.114/2016, precum și actele administrative subsecvente.

1.3. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța – Secția contencios administrativ și fiscal, sub nr. 1797/118/2017, reclamantii *Dezvoltarea Turismului Rural în județul Constanța* au chemat în judecată *Consiliul Local al Municipiului Mangalia și Primarul Municipiului Mangalia*, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

- În principal, anularea în tot a Hotărârii nr. 114/21.12.2016 a Consiliului Local al Municipiul Mangalia privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017, pe motive de nelegalitate și netemeinicie.

- În subsidiar, anularea în parte a Hotărârii nr. 114/21.12.2016 a Consiliului Local al Municipiul Mangalia privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017, după cum urmează:

Art. 1 privind aprobarea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017, în sume fixe sau procentuale - , paginile 1-36, respectiv:

-Cap. I. Impozitul/Taxa pe Clădiri, subcapitolul referitor la „Valorile impozabile în cazul clădirilor rezidențiale deținute de persoanele juridice” prin care s-a stabilit aplicarea unei cote de 1.5% asupra valorii impozabile a clădirii (pag. 2);

-Cap. I. Impozitul/Taxa pe Clădiri, subcapitolul referitor la „Valorile impozabile în cazul clădirilor nerezidențiale deținute de persoanele juridice” prin care s-a stabilit aplicarea unei cote de 1.5% asupra valorii impozabile a clădirii (pag. 3);

-Cap. I. Impozitul/Taxa pe Clădiri, subcapitolul referitor la „Impozitul/taxa pe clădiri în cazul clădirilor mixte”, respectiv a paragrafului nr. 2 prin care s-a stabilit ca se acorda o reducere de 50% pentru impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru prestarea de servicii pe o durată mai mare de 6 luni în cursul unui an calendaristic, reducere care se aplica în anul fiscal următor în care este îndeplinită această condiție (pag. 5);

-Cap. II. Impozitul/Taxa pe teren, subcapitolul privind „Impozitul și taxa pe terenurile amplasate în intravilan”, prin care s-a stabilit impozitul pentru terenul cu construcții și terenul înregistrat în registrul agricol la alta categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții în suprafața de până la 400 m² (pag. 6);

-Cap. IV. Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, respectiv a taxei stabilite pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activităților de

alimentație publică, calculată pentru fiecare punct de lucru și a taxei stabilite pentru eliberarea/vizarea anuală a avizului de funcționare (pag. 15 - 16);

-Cap. VII. Taxe speciale, subcapitolul I „Taxe pentru activitățile desfășurate de către Serviciile Publice, Direcțiile, Serviciile, Birourile și Compartimentele din Cadrul Primăriei Municipiului Mangalia, respectiv a punctului nr. 1.4. prin care s-a stabilit o taxă specială de salubritate și a punctului nr. 1.6. prin care s-a stabilit o taxă de promovare turistică (pag. 21 - 22);

-Cap. VIII. Alte taxe locale, punctul 2 prin care s-au stabilit „Taxele locale pentru utilizarea temporară a locurilor publice în Municipiul Mangalia și stațiuni” și respectiv a următoarelor subpuncte:

- a subpunctului nr. 2.1.24 prin care s-a stabilit taxa pentru ocuparea temporară a domeniului public cu panouri publicitare, stopere, alte mijloace de reclama (cu achitare anticipată, lunară și/sau pe perioade determinate conform solicitării beneficiarului și cererii și schiței aprobate), atunci când acestea sunt înscrisurate cu afiș publicitar;

- a subpunctului nr. 2.1.25 prin care s-a stabilit taxa pentru ocuparea temporară a domeniului public cu panouri publicitare, stopere, alte mijloace de reclama (cu achitare anticipată, lunară și/sau pe perioade determinate conform solicitării beneficiarului și cererii și schiței aprobate), atunci când acestea nu sunt înscrisurate cu afiș publicitar;

- a subpunctului nr. 2.1.26 prin care s-a stabilit taxa pentru ocuparea domeniului public cu autovehicule scoase spre vânzare: a) autoturisme; b) autocamioane; c) autofurgonete; d) remorci;

Art. 4 prin care s-a aprobat modelul pentru: Declarația de impunere taxă specială salubritate persoane fizice conform Anexei nr. 4, pag. 53-54, parte integrantă din H.C.L. nr. 114/21.12.2016; Declarația de impunere taxă specială salubritate persoane fizice autorizate și asimilate acestora, persoane juridice conform Anexei nr. 5, pag. 55, parte integrantă din H.C.L. nr. 114/21.12.2016; Situația cu beneficiarii serviciului care nu au contract de salubritate conform Anexei nr. 6 - pag. 56, parte integrantă din H.C.L. nr. 114/21.12.2016; Situația cu beneficiarii serviciului la care s-a denunțat unilateral contractul de salubritate conform Anexei nr. 7 - pag. 57, parte integrantă din H.C.L. nr. 114/21.12.2016 și Cererea privind Sistarea de la plata taxei speciale de salubritate conform Anexei nr. 8 - pag. 58, precum și Regulamentul de stabilire și aplicare a Taxei speciale de salubritate conform Anexei nr. 9 - pag. 59 - 63, parte integrantă din H.C.L. nr. 114/21.12.2016.

Art. 5 prin care s-a aprobat „Regulamentul de adoptare a Taxelor Speciale”, așa cum este prevăzut în Anexa nr. 10, paginile 64-72, parte integrantă din H.C.L. nr. 114/21.12.2016, respectiv a dispozițiilor privind instituirea și încasarea „taxei de promovare turistică”;

Art. 7 prin care s-au aprobat criteriile de stabilire a cotelor adiționale menționate în H.C.L. nr. 114/21.12.2016:

Art. 8 prin care s-au aprobat stabilirea pentru anul 2017, a cotelor adiționale la impozitele și taxele locale.

Precizează reclamații că au calitatea de consilieri locali în cadrul Consiliului Local al Municipiului Mangalia și – invocând art. 3 alin. (2) și art.45 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, arată că justifică interesul în promovarea cererii, pe care o susțin și în calitate de cetățeni ai Municipiului Mangalia, având în vedere că efectele hotărârii atacate îi afectează direct, fiind obligați la plata unor taxe și impozite locale nelegale.

Susțin că actul administrativ contestat încalcă în mod flagrant prevederile legale prevăzute în Codul Fiscal adoptat prin Legea nr. 227/2015 și drepturile patrimoniale ale cetățenilor și agenților economici din Municipiul Mangalia.

Reclamații precizează că împotriva Hotărârii nr. 114/21.12.2016 a Consiliului Local al Municipiul Mangalia, la data de 25.01.2017 au formulat plângerea prealabilă înregistrată sub nr. 3029, la care – până la data investirii instanței de judecată, nu au primit niciun răspuns.

Apreciază că HCL nr. 114/21.12.2016 a fost adoptată în mod nelegal, în pentru următoarele motive:

În primul rând, nelegalitatea rezulta din faptul că actul administrativ a fost adoptat de către Consiliul Local Mangalia, deși în prealabil nu a existat o dezbatere publică a proiectului de hotărâre inițiat de către Primarul Municipiului Mangalia - dl. [] privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017, fiind încălcat principiul transparenței decizionale în administrația publică prevăzut de art. 7 alin. (1), (2), (3) din Legea nr. 52/2003 (republicată).

Menționează că H.C.L. nr. 114/21.12.2016 a fost adoptată în ședința de consiliu din data de 21.12.2016, deși Primăria Municipiului Mangalia nu a publicat pe site-ul propriu (mangalia.ro) în termenul prevăzut de lege, respectiv cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte de supunerea spre avizare de către autoritățile publice, nici proiectul de hotărâre inițiat de către Primarul Municipiului Mangalia privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017 și nici un alt document dintre cele enumerate la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003 (republicată).

În plus, H.C.L. nr. 114/21.12.2016 a fost adoptată în ședința de consiliu din data de 21.12.2016, deși, primarul Municipiului Mangalia, inițiatorul proiectului de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017 nu a comunicat anunțul referitor la elaborarea proiectului de hotărâre asociațiilor de afaceri și altor asociații legal constituite, pe domenii specifice de activitate, în termenul prevăzut la alin. (2) din Legea nr. 52/2003 (republicată).

Menționează că proiectul de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017 și implicit, H.C.L. nr. 114/21.12.2016 reprezintă un act cu o importanță majoră asupra mediului de afaceri, deoarece agenții economici trebuie să plătească aceste taxe și impozitele, care au fost adoptate în mod nelegal.

Invocând art. 31 din Constituția României, și art. 2 din Legea nr. 52/2003 R, reclamanții arată că autoritățile și instituțiile publice au obligația să își desfășoare activitatea într-o manieră deschisă față de public, în care accesul liber și neîngrădit la informațiile de interes public să constituie regula, iar limitarea accesului la informație să constituie excepția, obligație ce a fost ignorată de Primarul Municipiului Mangalia, inițiatorul proiectului de hotărâre – care nu a transmis anunțul privind elaborarea proiectului în vederea dezbaterii sale publice, asociațiilor de afaceri și altor asociații legal constituite pe domenii specifice de activitate.

Menționează că organizația teritorială A.L.D.E. Mangalia a formulat la data de 17.01.2017 o solicitare către toate asociațiile patronale, care activează în turism pe raza teritorială a U.A.T. Municipiului Mangalia, prin care a solicitat să i se comunice dacă le-a fost transmis anunțul cu privire la elaborarea proiectului de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017 sau dacă au fost invitați la dezbaterile publice a acestui proiect, iar răspunsul acestora - din data 21.01.2017, a fost acela că nu au fost invitați sau informați cu privire la dezbaterile publice referitoare la proiectul de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017 și că nu și-au exprimat acordul în vederea instituirii taxei de promovare turistică.

Mai mult decât atât, anterior desfășurării ședinței de consiliu din data de 21.12.2016 a fost transmis membrilor Consiliului Local al Municipiului Mangalia proiectul de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017 împreună cu „Minuta ședinței privind dezbaterile publice a acestui proiect”, ce nu a fost făcută publică prin afișarea pe site-ul Primăriei Municipiului Mangalia încălcându-se dispozițiile legale prevăzute la art. 2 lit. c), pct. 3 și art. 7 alin. (10) lit. d) din Legea 52/2003R.

Ținând cont de faptul că Hotărârea nr. 114/21.12.2016 a Consiliului Local al Municipiului Mangalia privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017, are un impact deosebit atât asupra activității agenților economici ce își desfășoară activitatea pe raza teritorială a Municipiului Mangalia, cât și asupra fundamentării proiectului de buget pentru anul 2017, consideră reclamanții că se impunea în mod imperios consultarea cetățenilor Municipiului Mangalia și mai ales a agenților economici care activează în domeniul turismului, a Daewoo Mangalia Heavy Industries S.A. și a celorlalte societăți și asociații patronale, care își desfășoară activitatea în Mangalia, deoarece aceștia sunt contribuabilii cu cea mai mare pondere în

cuantumul taxelor si impozitelor colectate anual de către Municipiul Mangalia și principalii angajatori la nivel local.

Opinează că pentru nerespectarea regulilor procedurale minimale aplicabile pentru asigurarea transparenței decizionale se impune anularea în tot a Hotărârii nr. 114/21.12.2016.

În subsidiar, solicită anularea în parte a Hotărârii nr. 114/21.12.2016, respectiv a dispozițiilor enunțate la petitul nr. II al cererii de chemare în judecată.

Menționează ca la Art. I. Cap. I. Impozitul/Taxa pe Clădiri, subcapitolul referitor la „Impozitul/taxa pe clădiri în cazul clădirilor mixte”, respectiv la paragraful nr. 2 din Anexa 1 (pag. 5), s-a stabilit în mod nelegal ca se acorda o reducere de 50% pentru impozitul datorat pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru prestarea de servicii pe o durată mai mare de 6 luni în cursul unui an calendaristic, reducere care se aplica în anul fiscal următor în care este îndeplinită această condiție

Potrivit art. 456 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor fizice și juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție.

Potrivit art. 456 alin. (2) lit. 1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri datorate pentru clădirile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat.

Ajutorul de minimis este definit potrivit art. (2) lit. c) din OUG 77/2014 ca fiind un ajutor limitat conform normelor Uniunii Europene la un nivel care nu distorsionează concurența și/sau comerțul cu statele membre.

Potrivit art. 8 din Legea concurenței nr. 21/1996 (republicată), sunt interzise orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale ori locale și ale entităților către care acestea își deleagă atribuțiile, care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum: a) limitarea libertății comerțului sau autonomiei întreprinderilor, exercitate cu respectarea reglementărilor legale; b) stabilirea de condiții discriminatorii pentru activitatea întreprinderilor.

Menționează reclamantul că stabilirea acordării acestei reduceri de 50% s-a aprobat prin H.C.L. nr. 114/21.12.2016, deși nu a fost informată Instituția Prefectului și a Consiliului Județean Constanța cu privire la intenția de a institui respectiva măsură de sprijin și nici nu a existat avizul Consiliului Concurenței privind conformitatea, corectitudinea și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat, astfel că prin acordarea acestei reduceri de 50% pentru impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru prestarea de servicii pe o durată mai mare de 6 luni în cursul unui an calendaristic, se acordă de fapt un ajutor de la stat acordat anumitor persoane juridice, se încalcă dispozițiile legale prevăzute în O.U.G. nr. 77/2014 și în Legea concurenței nr. 21/1996 R.

Arată reclamantul că la Cap. II. Impozitul/Taxa pe teren, subcapitolul privind „Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan”, s-a instituit în mod nelegal impozitul pentru terenul cu construcții și terenul înregistrat în registrul agricol la alta categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții în suprafața de până la 400 m² (pag. 6) și - invocând disp. art. 463 alin. (1) și art. 465 alin. 2 din Legea nr. 227/2015, învederează că actul normativ nu distinge între persoanele fizice și cele juridice nici în privința stabilirii impozitului și nici în privința modalității de calcul a acesteia, astfel că nici autoritatea locală nu trebuia să distingă între persoanele fizice și juridice, fiind obligată să aplice aceleași cote de impozitare atât pentru impozitul pe terenurile intravilane deținute de persoanele fizice, cât și pentru impozitul pentru terenurile intravilane proprietatea persoanelor juridice.

Subliniază faptul că dispozițiile legale în discuție fac parte din ansamblul normelor de drept fiscal, norme cu caracter derogatoriu de la dreptul comun, cărora li se impune o interpretare restrictivă, că acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă, chiar dacă este în discuție o zonă normativă specială, cum este cea fiscală.

Precizează reclamanții că la Cap. IV. Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, a fost stabilită în mod nelegal o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activităților de alimentație publică și o taxă nelegală pentru eliberarea/vizarea anuală a avizului de funcționare și respectiv, modificare orar de funcționare pe anul 2017 pentru toți agenții economici care își desfășoară activitatea pe raza teritorială a Municipiului Mangalia (pag. 15-16).

Autoritatea locală a interpretat eronat și abuziv legea fiscală instituită o „taxă stabilită pentru eliberarea/vizarea anuală a avizului de funcționare, care se aplică pentru toate celelalte categorii de agenți economici care își desfășoară activitatea pe raza teritorială a Municipiului Mangalia.

Cap. V. - Titlul IX - Impozite și taxe locale din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal reglementează taxele stabilite pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor.

Potrivit art. 473 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, orice persoană care trebuie să obțină un certificat, un aviz sau o autorizație menționată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Din interpretarea literală a textului art. 473 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, rezultă faptul că autoritatea locală nu poate institui taxe pentru eliberarea unor certificate, avize sau autorizații dacă acestea nu sunt cuprinse în Cap. V. - Titlul IX din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

Invederează că Legea nr. 227/2015 stabilește în sarcina persoanelor o taxă pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități, însă cu condiția ca activitatea acestora să facă parte din următoarele grupe CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive și susțin că din interpretare „per a contrario” a art. 473 și 475 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 rezultă faptul că dacă o persoană nu desfășoară una dintre activitățile menționate la art. 475 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, aceasta nu are obligația de a plăti o taxă pentru eliberarea/vizarea avizului de funcționare, deoarece aceasta taxă nu este menționată în Cap. V. al Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

În același timp, examinând H.C.L. nr. 114/21.12.2016 prin prisma dispozițiilor legale în materie, respectiv O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, se observă că nici acest act normativ nu stabilește obligația obținerii unui aviz de funcționare pentru toate tipurile de activități, deoarece în Anexa la O.G. 99/2000 nu sunt menționate toate codurile CAEN.

Mai mult decât atât, dispozițiile legale ale O.G. 99/2000 nu prevăd obligația plății unei taxe către autoritatea locală pentru obținerea unui aviz de funcționare.

Coroborând aceste dispoziții cu dispozițiile art. 473 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, care limitează obligația plății unei taxe doar pentru acele avize, certificate sau autorizații menționate în Cap. V. din Codul Fiscal (grupele CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive), constatăm că autoritatea locală legislativă a Mun. Mangalia a instituit în mod netemeinic și nelegal o taxă în sarcina tuturor agenților economici.

Precizează că la Cap. VII. Taxe speciale, subcapitolul I „Taxe pentru activitățile desfășurate de către Serviciile Publice, Direcțiile, Serviciile, Birourile și Compartimentele din Cadrul Primăriei Municipiului Mangalia”, la punctul nr. 1.4. s-a stabilit în mod nelegal o taxă specială de salubritate și la punctul nr. 1.6. s-a stabilit în mod nelegal o taxă de promovare turistică (pag. 21 - 22).

Astfel, la punctul 1.4. începând cu data de 01.01.2017 s-a instituit pe raza administrativ teritorială a Municipiului Mangalia, o taxă specială de salubritate. Beneficiarii serviciului public de salubritate pentru care a fost instituită această taxă specială de salubritate fiind persoanele fizice și persoanele juridice care nu au încheiat contract de prestări servicii cu operatorul serviciilor publice de salubritate din Municipiul Mangalia, inclusiv persoanele fizice și juridice ale căror contracte au fost denunțate în mod unilateral conform prevederilor legale de către

operatorul serviciului public de salubritate, respectiv pentru persoanele fizice: 10 lei/persoana/luna (pct. 14.1.) si persoanele juridice: 124 lei/mc (pct. 1.4.2.)

Menționează ca aceasta taxa are un quantum dublu fata de tariful perceput de operatorul serviciilor publice de salubritate pentru aceleași servicii prestate in cadrul intelegerilor comerciale ale acestuia, atat pentru persoane fizice, cat si pentru persoane juridice.

In Anexa nr. 9 la H.C.L. nr. 114/21.12.2016 este prevăzut Regulamentul de stabilire si aplicare a taxei speciale de salubritate, care la art. 1 definește imobilul ca fiind: „imobilul sau partea de imobil unde proprietarul, chiriașul sau utilizatorul cu orice titlu nu deține contract de salubritate”.

Invederează ca aceasta taxa este abuziva, deoarece incalca dreptul persoanelor din Municipiul Mangalia de a-si alege in mod liber operatorul pe care il doresc in vederea incheierii unui contract de salubritate. Aceste persoane fiind obligate sa incheie contracte de salubritate cu aceleași societăți cu care Primăria Municipiului Mangalia are deja incheiate contracte de delegare de gestiune pentru acest serviciu.

Mai mult decât atat, la Cap. 6. privind procedura de identificare a beneficiarilor taxei speciale de salubritate, la art 12 alin. (1) din Anexa nr. 9 la H.C.L. nr. 114/21.12.2016, se precizează ca in prima săptămâna a fiecărei luni operatorii de salubritate vor comunica in scris Direcției Politiei Locale datele de identificare ale beneficiarilor.

Atat situația, mai sus prezentata, cat si faptul ca aceasta taxa se aplica si pentru persoanele fizice si juridice pentru care contractele de salubritate au fost denunțate unilateral, la care se adaugă si imprejurarea ca aceasta taxa este de doua ori mai mare decât tariful perceput pentru același serviciu de către firma de salubritate ce are incheiat contract de delegare de gestiune pentru acest serviciu cu Primăria Municipiului Mangalia, este de natura sa conducă la posibilitatea apariției unor abuzuri din partea operatorului de salubritate.

Autoritatea locala nu poate garanta faptul ca operatorul de salubritate nu va proceda la denunțarea unilaterală a contractelor de prestări servicii de salubritate doar pentru a incasa o taxa dubla pentru același serviciu de la aceleași persoane.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 101 din 25 aprilie 2006 a serviciului de salubritate a localităților (republicata), serviciul de salubritate se organizează și funcționează pe baza următoarelor principii: a)protecția sănătății populației; b)autonomia locală și descentralizarea serviciilor; c)responsabilitatea față de cetățeni; d)conservarea și protecția mediului înconjurător; e)asigurarea calității și continuității serviciului; f)tarifarea echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat; g)nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor; h)transparența, consultarea și antrenarea în decizii a cetățenilor; i)administrarea corectă și eficientă a bunurilor din proprietatea publică sau privată a unităților administrativ - teritoriale și a banilor publici; j)securitatea serviciului; k)dezvoltarea durabilă.

Respectiv la art. 26 lit. c) din Legea nr. 101/2006, se precizează ca in funcție de natura activităților prestate, atât în cazul gestiunii directe, cât și în cazul gestiunii delegate, pentru asigurarea finanțării serviciului de salubritate, utilizatorii achită contravaloarea serviciului de salubritate prin: c) taxe speciale, în cazul prestațiilor de care beneficiază individual fără contract.

Autoritățile administrației publice locale au obligația să instituie taxe speciale, conform prevederilor alin. (1) lit. c), și să deconteze lunar operatorilor, direct din bugetul local, contravaloarea prestației efectuate la utilizatorii fără contract. Quantumul și regimul tarifelor și taxelor speciale ofertate/aprobate se stabilesc, se ajustează sau se modifică de către autoritățile administrației publice locale, în baza fișelor de fundamentare pe elemente de cheltuieli. întocmite de către operatori în conformitate cu normele metodologice*) de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților. elaborate de către A.N.R.S.C.

Potrivit art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2006, aplicarea de către operatori a unor tarife sau taxe speciale mai mari decât cele stabilite și aprobate potrivit art. 26 este interzisă.

Menționam ca nu a existat o fisa de fundamentare pe elemente de cheltuieli întocmita de către operatorul de salubritate ce are incheiat contract de delegare de gestiune pentru acest

serviciu cu Primăria Municipiului Mangalia, în vederea stabilirii taxelor speciale de salubritate, care să fie supusă spre aprobare Consiliului Local al Municipiului Mangalia.

Definiția imobilului din cuprinsul aceluiași Regulament de stabilire și aplicare a taxei speciale lasă loc de interpretări ce pot genera de asemenea abuzuri din partea operatorului de salubritate, deoarece imobilul poate reprezenta și un teren liber, care nu produce deșeurile, pentru colectarea cărora să fie necesară prestarea unui serviciu taxabil proprietarului aceluși teren.

Potrivit art. 537 din Codul civil sunt imobile: terenurile, izvoarele și cursurile de apă, plantațiile prinse în rădăcini, construcțiile și orice alte lucrări fixate în pământ cu caracter permanent, platformele și alte instalații de exploatare a resurselor submarine situate pe platoul continental, precum și tot ceea ce, în mod natural sau artificial, este încorporat în acestea cu caracter permanent.

Opinează că taxa de salubritate a fost aprobată prin HC.L. nr. 114/21.12.2016 cu încălcarea principiilor privind tarifarea echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat, nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor și cu încălcarea caracterului transparent, a consultării și antrenării în decizii a cetățenilor, principii prevăzute în Legea nr. 101/2006.

Totodată învederează că la punctul nr. 1.6. din subcapitolul 1 „Taxe pentru activitățile desfășurate de către Serviciile Publice, Direcțiile, Serviciile, Birourile și Compartimentele din Cadrul Primăriei Municipiului Mangalia, Cap. VII. Intitulat: „Taxe speciale” s-a stabilit în mod nelegal o taxă de promovare turistică având ca motivație faptul că este necesară pentru inițierea și realizarea programelor de promovare și direcționare a destinației turistice către zona de sus a litoralului românesc. Taxa se declară o singură dată cu excepția cazului în care au intervenit modificări și se depune o declarație rectificativă și se încasează până la data de 31.03.2017 de la toate persoanele juridice, inclusiv P.F.A., e.t.c, indiferent de forma de organizare, care își desfășoară activitatea pe teritoriul administrativ al Municipiului Mangalia, conform tabelului regăsit în prezenta hotărâre atacată.

Temeiul legal în baza căruia a fost instituită această taxă specială de către autoritatea publică locală este art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, care stipulează faptul că pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale (alin. (1). Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare (alin. 2). Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu (alin. 3).

Potrivit pct. 161, cap. VIII din Normele Metodologice din 6 ianuarie 2016 de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal aprobate prin Hotărârea nr. 1/2016: „în sensul art. 484 din Codul fiscal, se stabilesc următoarele reguli: a) consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin proceduri aprobate, vor stabili condițiile și sectoarele de activitate în conformitate cu Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, precum și modul de organizare și funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective și modalitățile de consultare și de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective. Hotărârile acestora vor fi afișate la sediul autorităților administrației publice locale și vor fi publicate, potrivit legii; b) în vederea asigurării resurselor financiare pentru promovarea turistică, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot institui taxe speciale, ca de exemplu: pentru cazarea în structuri de cazare, de agrement sau pentru alte activități turistice, stabilite prin hotărâre a consiliului local, în limitele și în condițiile legii; c) taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 484 din Codul fiscal, se fac venit la

bugetul local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate. La nivelul municipiului București se fac venit la bugetul local al sectoarelor".

Deși, art. 484 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal stabilește faptul ca taxa se colectează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de serviciul public de interes local, autoritatea locală a stabilit fara existenta unei motivări ori a unei note de fundamentare ca aceasta taxa speciala sa fie plătită de catre toti agenții economici, inclusiv P.F.A. indiferent de forma de organizare, care isi desfășoară activitatea pe teritoriul administrativ al Municipiului Mangalia, conform tabel.

Mai mult decât atât, conform Normelor Metodologice din 6 ianuarie 2016 de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal aprobate prin Hotărârea nr. 1/2016, este obligatoriu ca înainte de instituirea oricărei taxe speciale sa existe acordul persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective.

Aceasta taxa de promovare turistica a fost instituita fara existenta acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare și fara stabilirea clara a persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor publice ca urmare a instituirii acestei taxe speciale de către Consiliul Local al Municipiului Mangalia.

Astfel, taxa a fost stabilita in mod abuziv in sarcina tuturor agenților economici, indiferent de forma de organizare ce isi desfășoară activitatea pe teritoriul administrativ al Municipiului Mangalia.

Nu exista un raționament pentru care aceasta taxa a fost instituita spre exemplu pentru o societate care are ca obiect de activitate: construcțiile navale, agricultura ori alte societăți ce efectuează lucrări de construcții civile și alte lucrări cu caracter industrial. Acestea nu pot fi beneficiarele unui serviciu ce are ca obiect promovarea turistica, pentru ca fluxurile de turiști atrase ca efect al promovării sudului litoralului ca destinație turistica, nu modifica cererea de produse sau serviciile oferite de către acest tip de societăți.

Totodată, apreciază ca in mod nelegal la Cap. VIII intitulat „Alte taxe locale”, la punctul 2 privind „Taxele locale pentru utilizarea temporara a locurilor publice in Municipiul Mangalia si stațiuni” au fost aprobate conform subpunctului nr. 2.1.24 - o taxa pentru ocuparea temporara a domeniului public cu panouri publicitare, stopere, alte mijloace de reclama (cu achitare anticipata, lunara si/sau pe perioade determinate conform solicitării beneficiarului și cererii și schiței aprobate), atunci cand acestea sunt inscripționate cu afiș publicitar, la subpunctul nr. 2.1.25 - o taxa pentru ocuparea pentru ocuparea temporara a domeniului public cu panouri publicitare, stopere, alte mijloace de reclama (cu achitare anticipata, lunara si/sau pe perioade determinate conform solicitării beneficiarului și cererii și schiței aprobate), atunci cand acestea nu sunt inscripționate cu afiș publicitar și, respectiv la subpunctul nr. 2.1.26 - o taxa pentru ocuparea domeniului public cu autovehicule scoase spre vânzare: a) autoturisme; b) autocamioane; c) autofurgonete; d) remorci.

Astfel, la Cap. VII, pct. 2 din Anexa nr. 1 la H.C.L. nr. 114/21.12.2016 stabilește ca: „Ocuparea temporara a locurilor publice și private de către persoanele fizice, persoanele juridice și asociațiile familiale autorizate sau persoane juridice, se face in baza aprobării eliberate de Primăria Municipiului Mangalia prin Direcția Gospodărire Urbana și Serviciul de Utilități Publice”. Persoanele fizice și asociațiile familiale autorizate sau persoanele juridice care desfășoară activități pe domeniul public datorează o taxa zilnica, diferențiată in raport cu activitatea, suprafața ocupata, obiectul amplasat. Taxa pentru ocuparea temporara a domeniului public se va incasa pentru fiecare punct de lucru.”

Potrivit art. 486 alin. (1) din legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, se precizează: „Consiliile locale. Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură și arheologice și altele asemenea”. Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum și taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător

(alin 2). Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate (alin. 3).

Menționează ca autoritatea publică a înlocuit la punctul nr. 2 la Cap. VIII din H.C.L. nr. 114/21.12.2016 în definiția generală a taxei expresia „utilizarea” cu termenul „ocuparea” și a adăugat fără existența unui temei legal și terenurile private ca făcând parte din obiectul acestei taxe, deși la art. 486 alin. (1) prevăzut în Codul Fiscal, care stă la baza instituirii acestei taxe, se folosește expresia „utilizarea temporară a locurilor publice” și nicidecum „ocuparea locurilor publice și private”.

Aceeași înlocuire a expresiei „utilizarea temporară” cu „ocuparea temporară” se regăsește și la subpunctele 2.1.24, 2.1.25 și 2.1.26 de la punctul 2 privind „Taxele locale pentru utilizarea temporară a locurilor publice în Municipiul Mangalia și stațiuni”, Cap. VIII intitulat „Alte taxe locale”.

În acest sens, H.C.L. Mangalia nr. 123/21.12.2016 privind anularea tuturor notificărilor formulate de către S.P. A.D.P.P. Mangalia către terțe persoane fizice și juridice. Hotărâre prin care Consiliul Local al Municipiului Mangalia a anulat notificările de plată trimise în mod abuziv de către S.P. A.D.P.P. Mangalia unor persoane fizice și juridice ce au ocupat anumite terenuri, majoritatea inventariate în domeniul privat al Municipiului Mangalia (nu în domeniul public), în baza unor contracte de concesiune sau de asociere și pe care au fost edificate diverse construcții autorizate conform legii.

La finalizarea termenului prevăzut în contract au fost stabilite în sarcina acestor persoane „taxe pentru ocuparea domeniului public” în mod abuziv, deși aceștia ocupau de fapt terenuri aparținând domeniului privat al Municipiului Mangalia.

Mai mult decât atât, Codul Fiscal stabilește obligativitatea existenței unei proceduri aprobate de către consiliul local pentru calcularea și plata taxei de utilizare temporară a locurilor publice, procedura care nu a fost prezentată autorității deliberative și nici aprobată printr-o hotărâre de consiliu local.

Potrivit pct. 164, cap. VIII din Normele Metodologice din 6 ianuarie 2016 de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal aprobate prin Hotărârea nr. 1/2016: „În sensul aplicării prevederilor art. 486 alin. (3) din Codul Fiscal, procedurile vor fi aprobate de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor, în municipiul București aceasta atribuție revine Consiliului General al Municipiului București”.

Aceste taxe, mai sus amintite, au fost instituite în mod nelegal prin H.C.L. nr. 114/21.12.2016, fiind contrare dispozițiilor prevăzute în Codul Fiscal, respectiv au fost adoptate fără a exista o procedură aprobată de autoritatea deliberativă de la nivel local, a fost schimbată definiția acestora și au fost extinse și „pentru ocuparea domeniului privat” lucru nepermis de normele legale. Motiv pentru care solicităm anularea subpunctelor 2.1.24, 2.1.25 și 2.1.26 prevăzute la punctul 2 privind „Taxele locale pentru utilizarea temporară a locurilor publice în Municipiul Mangalia și stațiuni” - Cap. VIII.

Nu în ultimul rând, în mod nelegal la art. 7 au fost aprobate criteriile de stabilire a cotelor adiționale menționate în H.C.L. nr. 114/21.12.2016 iar la art. 8 cotele adiționale la impozitele și taxele locale pentru anul 2017.

Astfel, prin H.C.L. nr. 114/21.12.2016 au fost aprobate cote adiționale peste limitele maxime prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, inițiatorul proiectului întemeindu-și acest deziderat în temeiul art. 489 alin. (1) - (3) din acest act normativ, fără însă a respecta cerința legală a existenței unor criterii economice, sociale, geografice, precum și în raport cu de necesitățile bugetare locale reale, care să facă obiectul unui studiu, al unor fundamentări economice ale compartimentului de specialitate ori ale unei comisii de experți din cadrul autorității executive pe baza cărora să fie stabilite aceste criterii și cuantumul majorărilor peste limitele stabilite în Codul Fiscal.

Potrivit art. 489 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, se precizează ca: „Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum și de necesitățile bugetare locale.

cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) Ut. b) și c)". (2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 50% față de nivelurile maxime stabilite în prezentul titlu. (3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale.

Astfel, autoritatea executivă a stabilit la art. 8 din H.C.L. nr. 114/21.12.2016 următoarele cote adiționale la impozitele și taxele locale:

„a) 50% în cazul impozitului/taxei pentru clădirile rezidențiale deținute de persoane juridice, impozit stabilit de art. 460 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal ca fiind cuprins între 0,08% și 0,2% din valoarea impozabilă a clădirilor;

b) 15,4% în cazul impozitului/taxei pentru clădirile nerezidențiale deținute de persoane juridice, impozit stabilit de art. 460 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal ca fiind cuprins între 0,2% și 1,3% din valoarea impozabilă a clădirilor;

c) 50% în cazul impozitului/taxei pentru clădirile rezidențiale/nerezidențiale deținute de persoane juridice a căror valoare impozabilă nu a fost actualizată în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, impozit stabilit de art. 460 alin. (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal ca fiind de 5% din valoare impozabilă a clădirilor."

De asemenea, la art. 7 din H.C.L. nr. 114/21.12.2016 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru 2017, ne sunt prezentate evaziv următoarele criterii ce au stat la baza fundamentării acestor majorări:

„a) necesitatea păstrării în general a unui nivel al fiscalității locale comparabil cu anii anteriori în vederea asigurării caracterului predictibil al impozitelor și taxelor locale, politica publică asumată de municipalitate în ultimii ani;

b) necesitatea asigurării de servicii publice de calitate pentru locuitorii municipiului;

c) alte criterii având la baza considerente de natură economică, și socială, determinate de necesitățile bugetului local - rambursare credite, ramursare leasing, e.t.c.

Precizăm instanței ca motivele enunțate în cuprinsul H.C.L. nr. 114/21.12.2016 nu se susțin având în vedere următoarele considerente:

- În anul anterior, respectiv 2016, impozitul pe clădirile nerezidențiale deținute de persoanele juridice cu sediul pe raza administrativă a Municipiului Mangalia a fost de 1% (H.C.L. nr. 220/21.12.2015). Prin urmare, criteriile menționate referitoare la păstrarea unui nivel al fiscalității comparabil cu anul anterior și asigurarea predictibilității impozitelor nu pot fi valabile și reale;

- Nu a fost prezentat un raport al unei comisii de specialitate ori o notă de fundamentare din care să reiasă necesitatea stabilirii unor impozite mai mari pentru agenții economici din Municipiul Mangalia, determinată de incapacitatea autorității executive locale de a asigura servicii de calitate pentru locuitorii Municipiului Mangalia. Mai mult decât atât, gradul de colectare al impozitelor și taxelor locale pentru anul 2016 a fost de aproximativ 50%, ceea ce ne face să credem că dacă s-ar fi procedat la o colectare mai eficientă a taxelor și impozitelor nu ar fi nevoie de majorări de taxe, care vin ca o presiune suplimentară asupra agenților economici locali. Considerăm că incapacitatea colectării eficiente a creanțelor fiscale nu trebuie transferată asupra contribuabililor.

- Nu au fost prezentate niciun fel de criterii suplimentare care să susțină o astfel de majorare peste limitele prevăzute de Codul Fiscal.

Majorarea impozitelor peste limitele prevăzute de norma fiscală, atrage imediat o restrângere a activității investitoriale în Municipiul Mangalia, un investitor fiind mai motivat să investească acolo unde climatul fiscal este mai favorabil. În același timp societățile comerciale cu sediul în Municipiul Mangalia sunt dezavantajate față de societățile comerciale cu aceleași domenii de activitate din alte orașe, de același rang, dar care nu depășesc cotele de impozit prevăzute de Codul fiscal. Apare astfel un handicap în capacitatea concurențială a societăților cu activitate în această zonă, ele nefiind capabile să comercializeze produsele și serviciile lor la preturi concurențiale, fiind nevoite să introducă în prețul produselor și serviciilor lor creșterile de impozite, care după cum am arătat anterior, ajung până la 50% peste limita maximă menționată de textul legii.

În final, este de precizat ca H.C.L. Mangalia nr. 114/21.12.2016 a fost adoptată cu încălcarea art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1/1952 la Convenția care reglementează apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1/1952 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se stipulează faptul că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Totodată se precizează că dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.

Însă așa cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, ingerințele statului în dreptul de proprietate al persoanelor, pentru a fi compatibile cu art. 1, alin. (2), din Protocolul adițional nr. 1, trebuie să fie prevăzute de lege, să aibă un scop legitim și să asigure o proporție echitabilă între scopul urmărit și mijloacele utilizate. În special, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură care privează o persoană de bunul său.

Cetățenii Municipiului Mangalia și operatorii economici, care își desfășoară activitatea pe teritoriul administrativ al Municipiului Mangalia, sunt nevoiți să suporte o sarcină fiscală disproporționată și excesivă, ca urmare a faptului că aceste taxe și impozite au fost instituite cu nerespectarea dispozițiilor legale prevăzute în Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

Onorata instanță având în vedere considerentele de fapt și de drept expuse, va solicita să admită prezenta acțiune și să dispună: în principal - anularea în tot a H.C.L. nr. 114/21.12.2016 și în subsidiar - anularea în parte a H.C.L. nr. 114/21.12.2016 conform motivelor expuse pe larg în prezenta cerere.

În drept, cererea este întemeiată pe dispozițiile art. 1, 8 și 18 din Legea 554/2004, pe prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, Normele Metodologice din 6 ianuarie 2016 de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal aprobate prin H.G. nr. 1/2016, prevederile O.U.G. nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, O.G. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață și Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților (republicată).

În probațiune, reclamantii înțeleg să se folosească de înscrisuri, anexând cererii – în copie : plângerea prealabilă nr. 3029/25.01.2017, răspunsul patronatelor din turism din data de 21.01.2017, răspunsul Consiliului Concurenței nr. 1587/09.02.2017, H.C.L. nr. 123/21.12.2016/16 privind anularea tuturor notificărilor formulate de către S.P. A.D.P.P. Mangalia către terțe persoane fizice și juridice, H.C.L. Mangalia nr. 114/21.12.2016.

1.4. Primarul Municipiului Mangalia a formulat și depus *întâmpinare* (f.124-133), solicitând respingerea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantii

Pârâtul a învederat că Prefectul județului Constanța a formulat acțiune privind anularea aceleiași hotărâri ce a fost adoptată de către Consiliul Local Mangalia, cerere ce face obiectul dosarului nr.1614/118/2017, solicitând trimiterea dosarului la instanța mai întâi investită.

Pe cale de excepție a fost invocată lipsa calității procesuale pasive a primarului municipiului Mangalia.

Pornind de la disp.art.21 alin.1 din Legea nr.215/2001 R, arată legitimarea procesuală a consiliului local ca autoritate a administrației publice locale pentru hotărârile pe care le adoptă și nu primarul municipiului care este un organ executiv cu atribuții de punere în executare a actelor administrative adoptate de către organul deliberativ care este consiliu local, sens în care solicităm respingerea cererii de chemare în judecată cu privire la instituția primarului municipiului Mangalia, ca fiind introdusă împotriva unei persoane juridice de drept public care nu are calitate procesuală pasivă.

De asemenea, pârâtul invocă și excepția lipsei calității procesuale active a semnatariilor cererii de chemare în judecată care formulează și semnează cererea în calitate de membrii ai consiliului local al municipiului Mangalia.

Cu privire la fondul cauzei, apărările formulate sunt identice cu cele expuse în cuprinsul întâmpinării depuse în dosarul nr. 1614/118/2017.

2. Măsurile dispuse pe parcursul cercetării judecătorești.

Prin încheierea pronunțată în ședința din 29.05.2017 – în dosarul nr.1797/118/2017, a fost admisă excepția conexității; s-a dispus conexarea cererii formulate de reclamantii

în contradictoriu cu Consiliul Local al Municipiului Mangalia și Primarul Municipiului Mangalia, la dosarul nr.1614/118/2017.

La termenul de judecată din 13.06.2017, instanța - investită cu soluționarea cererilor conexe, în considerarea disp.art.248 c.pr.civ., a pus în discuția părților litigante excepțiile de procedură invocate de pârâți.

Pentru motivele expuse în considerentele încheierii pronunțate la 20.06.2017 (f.199-201, vol.I), a fost respinsă excepția lipsei de interes a Prefectului Județului Constanța, respectiv excepția lipsei calității procesuale active a reclamantilor din cererea conexă; a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a UAT Municipiul Mangalia și a Primarului Municipiului Mangalia.

La termenul de judecată din 31.10.2017, reprezentantul convențional al pârâților a depus la dosarul cauzei – în copie, HCL Mangalia nr. 17.30.03.2017 privind revocarea parțială a HCL nr.114/21.12.2016 (f.215-216), vol.I).

3. Tribunalul,

din analiza actelor și lucrărilor dosarului, reține următoarele:

3.1. Premisele declanșării conflictului judiciar.

Consiliul Local al Municipiului Mangalia – întrunit în ședința ordinară din data de 21.12.2016, a adoptat Hotărârea nr.114 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017.

HCL nr.114/21.12.2016 a fost adoptată cu 11 voturi „pentru”, 0 voturi - „împotriva” și 8 voturi „abținere” din totalul celor 19 consilieri locali în funcție, prezenți la ședință.

La baza adoptării hotărârii a stat Proiectul de hotărâre inițiat de Primarul Municipiului Mangalia (f.84-87, vol.II), a cărui dezbatere publică a fost anunțată pentru data de 6.12.2016, la sediul Primăriei Mangalia; anunțul a fost publicat în ziarul local „Replica” din data de 8.11.2016 (f.162, vol.II).

Asupra Proiectului de hotărâre –care a primit aviz favorabil pentru dezbatere și aprobare din partea Comisiilor de specialitate și a fost avizat favorabil de către secretarul UAT Mangalia, nu s-au purtat practic dezbateri publice; fapt necontestat – consemnat în „Minuta” din 6.12.2016 (f.161, vol.II), la ședința de dezbatere publică nu s-a prezentat nici un cetățean, nici un reprezentant din partea patronatelor sau a agenților economici.

Secretarul Municipiului Mangalia a înaintat HCL nr.114/21.12.2016 și documentația aferentă către Instituția Prefectului-Județul Constanța – pentru control și verificarea legalității.

În cuprinsul adresei de înaintare nr.506/5.01.2017 (f.213, vol.II) – înregistrată la Instituția Prefectului – Județul Constanța sub nr.233/6.01.2017, s-a solicitat verificarea „în mod expres” a amendamentului - aprobat de autoritatea deliberativă a UAT Mangalia, ce a vizat „acordarea facilității prevăzute de Codul fiscal privind reducerea de 50% acordată operatorilor economici din turism care își desfășoară activitatea de prestări servicii turistice pe o perioadă mai mare de 6 luni din anul fiscal în curs”.

Ulterior înaintării actului administrativ către Instituția Prefectului - Județ Constanța, cu adresa înregistrată la Primăria Municipiului Mangalia sub nr.1507/13.01.2017 (f.214, vol.II), administrația locală solicită Consiliului Concurenței un punct de vedere referitor la amendamentul propus și aprobat prin HCL 114/21.12.2016.

Prefectul Județului Constanța – cu adresa nr.233/3.03.2017 (f.218-220, vol.II), răspunde solicitării exprese din adresa de înaintare a HCL nr.114/2017, comunicând autorității

deliberative a UAT Mangalia faptul că reducerea de 50% a fost acordată „cu încălcarea prevederilor OUG nr.77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat”.

Prin aceeași adresă, Prefectul Județului Constanța solicită revocarea parțială a HCL nr.114/2016 și în ceea ce privește taxa pentru eliberarea-vizarea avizului de funcționare, respectiv taxa de promovare turistică instituită în sarcina tuturor întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul administrativ al Municipiului Mangalia indiferent de activitatea desfășurată, menționând că – în caz contrar, va uza de disp.art.3 alin.1 din legea nr.554/2004.

La data de 15.03.2017, Prefectul Județului Constanța a investit instanța de contencios administrativ cu soluționarea cererii de anulare parțială a HCLM nr.114/21.12.2016.

HCL nr.114/21.12.2016 a fost supusă controlului de legalitate al instanței de contencios administrativ și prin cererea – înregistrată la 22.03.2017, formulată de reclamantii – care prin petiția adresată Consiliului Concurenței – înregistrată sub nr.RG/1013/27.01.2017, semnalaseră că autoritatea deliberativă a UAR Mangalia a adoptat actul administrativ cu nerespectarea cadrului legal, respectiv fără avizul autorității naționale de concurență.

În exercitarea controlului de legalitate al HCLM Mangalia nr. 114/21.12.2016 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017, Prefectul – autoritate de tutelă administrativă jurisdicționalizată pentru autoritățile administrației publice locale, a apreciat actul administrativ ca fiind parțial nelegal.

3.2. Normele juridice incidente. Soluția instanței.

Art.1 alin.1 din Legea nr.554/2004 dispune:

„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

Potrivit *art.3 din Legea nr.554/2004* – dispoziție normativă ce transpune în legea organică prevederea *art.123 alin.(5) din Constituție*. „ Prefectul poate ataca, în termenele prevăzute la art.11, în fața instanței de contencios administrativ, actele emise de autoritățile publice locale, dacă le consideră nelegale”.

Art.7 din Legea nr.554/2004 – cu denumirea marginală „Plângerea prealabilă” dispune:

„1)Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

1^1)În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

(...)

5)În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.”

Anterior sesizării instanței de judecată, reclamantii – au parcurs procedura instituită prin art.7 din Legea nr.554/2004, sens în care stă plângerea prealabilă înregistrată la Primăria Municipiului Mangalia sub nr.3029/25.01.2017 (f.28-44, dosar nr. 1797/118/2016).

Fără a mai relua în cuprinsul prezentei hotărâri aspectele de ordin procedural referitoare la legitimarea procesuală și de interesul în promovarea și susținerea demersurilor judiciare inițiate de reclamantii – prezentate în considerentele încheierii pronunțate în data de 20.06.2017, Tribunalul – în dezlegarea conflictului judiciar, va reține – cu titlu prealabil, că după investirea

instanței de judecată, Consiliul Local Mangalia a adoptat – în ședința ordinară din data de 30.03.2017. Hotărârea nr.17 privind revocarea parțială a HCL nr.114/21.12.2016 (...).

Prin hotărârea menționată (f. 215-216, vol.I) au fost revocate prevederile cuprinse în Anexa nr.1 la HCL nr.114/21.12.2016, respectiv „impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice pe o durată mai mare de 6 luni în cursul unui an calendaristic se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiție”.

Actul administrativ supus controlului de legalitate fusese modificat parțial – anterior investirii instanței de contencios administrativ, prin HCL nr.4/11.01.2017 (f.166-167, vol.II). Modificările au vizat valorile impozabile în cazul clădirilor rezidențiale deținute de persoanele juridice: impozitul/taxa pe terenuri amplasate în intravilan și eliminarea taxelor extrajudiciare de timbru.

Este de principiu că, pentru a fi valabil, un act administrativ trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- să fie emis de autoritatea competentă și în limitele competenței sale;
- să fie emis în forma și cu respectarea procedurii prevăzute de lege;
- să fie conform cu Constituția, legile și actele normative în vigoare;
- să fie conform cu interesul public urmărit de lege.

În speță, se constată că HCL nr.114/21.12.2016 a fost adoptată de autoritatea deliberativă a UAT Mangalia în limitele competenței sale, în forma și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Instanța apreciază că nu se impune lipsirea de eficiență juridică a HCL nr.114/2016 pentru motivul invocat de reclamanți – în cererea conexă, observând că susținerile potrivit cu care actul administrativ ar fi fost adoptat cu nesocotirea principiului transparenței decizionale nu se verifică.

Este adevărat că autoritățile și instituțiile publice au obligația să informeze și să supună dezbaterii publice proiectele de acte normative, principiul transparenței decizionale consacrat expres de Legea nr.52/2003 fiind transpus în legea organică a dreptului constituțional stabilit prin art.31 din Legea fundamentală.

Pornind de la accepțiunea dată „obligației de transparență” prin disp. *art.3 lit.e) din Legea nr.52/2003* – „obligația autorităților administrației publice de a informa și de a supune dezbaterii publice proiectele de acte normative, de a permite accesul la luarea deciziilor administrative și la minutele ședințelor publice”, instanța apreciază că obligația instituită prin lege nu a fost încălcată de către administrație.

Părâtul a susținut probator afirmația potrivit cu care a suplinit cerința punerii în dezbatere publică a proiectului de hotărâre, a anunțat persoanele interesate despre posibilitatea de a face în scris propuneri, sugestii sau opinii cu valoare de recomandare privind Proiectul de hotărâre supus dezbaterii publice, sens în care stă „Anunțul” publicat în cotidianul local „Replica” în data de 8.11.2016.

Este adevărat că nu a fost suplinită probațiunea și în sensul că a fost permis accesul publicului și la „Minuta” întocmită la 6.12.2016 - anunțată ca dată la care va avea loc dezbaterea publică, sub acest aspect verificându-se susținerile reclamanților potrivit cu care minuta ședinței nu a fost arhivată și făcută publică.

Observând accepțiunea dată „minutei” de *art.3 lit.g din Legea nr.52/2003* – „documentul scris în care se consemnează în rezumat punctele de vedere exprimate de participanți la o ședință publică sau la o dezbatere publică” și conținutul înscrisului întocmit de reprezentanții administrației – în cuprinsul căruia se menționează că la ședința de dezbatere publică nu s-a prezentat nici o persoană, instanța apreciază că în situația de speță, nu se poate susține cu temei că prin nepublicarea Minutei din 6.12.2016 a fost înfrânt principiul transparenței decizionale.

Dacă lipsirea de eficiență juridică a HCL nr.114/21.12.2016 nu se impune pentru motivul sus menționat, anularea sa în parte este pe deplin justificată, concluzie argumentată de instanță prin prisma celor ce urmează:

După cum am menționat, una din condițiile de validitate ale actului administrativ este aceea de a fi conform cu legile și actele normative în vigoare.

Analiza relevă că instituirea – prin actul administrativ contestat, a unor taxe/impozite locale a fost realizată de autoritatea deliberativă a UAT Mangalia cu nesocotirea dispozițiilor consacrate de legislația în vigoare.

În ceea ce privește reducerea de 50 % la impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice, pe o perioadă mai mare de 6 luni în cursul unui an calendaristic, însăși administrația a oscilat, solicitând autorității naționale de concurență clarificări cu privire la interpretarea legislației speciale, respectiv dacă prin măsura adoptată sunt sau nu încălcate prevederilor OUG nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat.

Cum HCL Mangalia nr.17/30.03.2017 menționează expres în art.1 că se revocă prevederile cuprinse în *Anexa 1 HCL nr.114/21.12.2016*, urmează a fi respinsă ca rămasă fără obiect solicitarea de anulare a capitolului I din Anexa 1 a actului administrativ contestat.

Cu referire la " *Taxa pentru eliberarea / vizarea avizului de funcționare*" pentru activități, inclusiv comerciale, altele decât cele prevăzute la art. 475 alin. 3-5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, instanța reține ca fiind întemeiate criticile aduse de coreclamanți.

Potrivit *art.473 Cod fiscal*: "Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, un aviz sau o autorizație menționată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară"

Legea nr.227/2015 stabilește în sarcina persoanelor o taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități, însă cu condiția ca activitatea acestora să facă parte din următoarele grupe CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri si alte activități de servire a băuturilor si 932 - Alte activități recreative si distractive și susțin că din ...

Potrivit *art. 475 alin. (3) din Legea nr. 227/2015* privind Codul Fiscal, „Persoanele a căror activitate este înregistrată în grupele CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive, potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ-teritorială se desfășoară activitatea, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea acestor activități, în funcție de suprafața aferentă activităților respective (...)

Instanța își însușește punctul de vedere al reclamanților în sensul că din interpretarea „per a contrario” a dispozițiilor legale menționate, rezultă faptul că dacă o persoană nu desfășoară una dintre activitățile menționate la art. 475 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, aceasta nu are obligația de a plăti o taxă pentru eliberarea/vizarea avizului de funcționare, deoarece aceasta taxă nu este menționată în Cap. V. al Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

Argumentele aduse de pârât în sprijinul instituirii acestei taxe, nu sunt apte să susțină „adăugarea” la lege.

Art.3 din OG nr.99/2000 – dispoziție legală invocată de pârât, dispune:

1)Prezenta ordonanță reglementează activitățile din sectorul comercial și al serviciilor de piață privind cerințele necesare desfășurării acestor activități, structurile de vânzare, practicile comerciale și regulile generale de comercializare, precum și sancțiunile în caz de nerespectare a prevederilor acesteia.

2)Activitatea comercială, în sensul prezentei ordonanțe, se exercită cu referire la produsele alimentare, nealimentare și la serviciile de piață prevăzute în anexa la prezenta ordonanță (...)

OG nr.99/2000 stabilește principiile generale privind desfășurarea activității comerciale și urmărește dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor de piață, cu respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului.

Nu se poate susține cu temei că respectarea prescripțiilor legale consacrate de OG nr.99/2000 este suficientă să confere legitimitate taxei pentru eliberarea / vizarea avizului de funcționare.

Pe de o parte, este justificată afirmația reclamantului Prefectul Județului Constanța în sensul că din punct de vedere al ierarhizării efectelor juridice ale actelor normative, OG nr.99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață este inferioară Codului fiscal, iar pe de altă parte, se impune a se recurge la interpretarea sistematică a legii.

Astfel, din interpretarea sistematică (lămurirea înțelesului unei dispoziții legale, ținând cont de legăturile sale cu alte dispoziții, din același act normativ sau din alt act normativ) nu rezultă că dispoziția legală invocată abilitază autoritatea deliberativă a UAT Mangalia să ignore dispozițiile Codului fiscal și să instituie o taxă pe care nici OG nr.99/2000 nu o consacră.

În egală măsură, împrejurarea că această taxă a fost instituită în anii precedenți - prin hotărâri ale Consiliului Local Mangalia ce nu au fost anulate de instanța de contencios administrativ, nu este de natură să impună menținerea sa.

Pe de o parte, se reține că nu s-a susținut și probat faptul că actele administrative invocate de pârât (HCL 292/2013, HCL 168/2014 modificat prin HCL 146/2015, HCL 224/2013 și HCL 325/2013) au fost supuse controlului de legalitate al instanței de contencios administrativ, iar pe de altă parte, în măsura în care o atare dovadă ar fi fost făcută nu ar putea trece neobservate premisele factuale și contextul legislativ, respectiv adoptarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr.227/2015.

Taxa de promovare turistică - instituită prin actul administrativ contestat în sarcina tuturor agenților economici care își desfășoară activitatea pe teritoriul administrativ al Municipiului Mangalia indiferent de activitatea desfășurată, încalcă prevederile *art. 484 alin. 3 din Legea nr. 227/2015* potrivit căroră " Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu."

Programele de promovare turistică – aprobate de Consiliul Local Mangalia, invocate de pârât nu pot justifica instituirea unei taxe speciale cu nesocotirea limitelor și condițiilor impuse de lege.

Concluzionând, Tribunalul apreciază că – în sensul celor menționate, se impune lipsirea de eficiență juridică a dispozițiilor cuprinse în HCL nr.114/21.12.2016 ce consacră Taxa pentru eliberarea / vizarea avizului de funcționare, respectiv taxa de promovare turistică.

Nu se va da curs solicitării inserate în cererea conexă, de anulare a prevederilor prin care este consacrată taxa specială de salubritate – pct.1.4, Capitolul VII și Regulamentul de stabilire și aplicare a taxei speciale de salubritate/Anexa nr.9, respectiv taxa de utilizare temporară a locurilor publice în Municipiul Mangalia și în stațiuni – pct.2 din Capitolul VIII.

Pentru a dispune în acest sens, instanța observă că prin instituirea taxei speciale de salubritate nu sunt nesocotite prescripțiile consacrate de Legea nr.101/2006,

Taxa prevăzută la pct.2 din Capitolul VIII al HCL nr.114/21.12.2016 a fost instituită în temeiul art.486 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal.

Aspectul de ordin terminologic, respectiv folosirea în cuprinsul actului administrativ a expresiei „ocuparea temporară a domeniului public”, iar nu „ utilizarea temporară” nu este de natură să confere nelegalitate taxei speciale și nici să conducă la eventualele „situații litigioase” generate de ceea ce reclamantii apreciază că fiind „interpretare eronată de către autoritatea fiscală locală” a art.486 din Legea nr.227/2015.

În ceea ce privește afirmația reclamantilor potrivit cu care taxa a fost instituită pentru „ ocuparea locurilor publice și private” – instanța observând conținutul pct.2 din Capitolul VIII , apreciază că aceasta nu are acoperire în realitate.

Astfel, este adevărat că în alin. 1 se face referire la „ ocuparea temporară a locurilor publice și private” – care se poate realiza de către persoanele fizice, asociații familiale autorizate sau persoane juridice, în baza aprobării eliberate de Primăria Municipiului Mangalia”, dar

potrivit alin.2 „ taxa zilnică datorată, diferențiată în raport cu activitatea, suprafața ocupată și obiectul amplasat, vizează exclusiv ocuparea temporară a domeniului public. De asemenea pct.2.1.24, 2.1.25.2.1.26 – vizează exclusiv ocuparea „domeniului public”.

Nici cererea reclamantilor de anulare a cotelor adiționale la impozitele și taxele locale, respectiv a dispozițiilor art.7 din HCL nr.114/2016 – prin care au fost aprobate criteriile de stabilire a cotelor adiționale nu va fi primită, instanța apreciind întemeiată apărarea pârâtului care arată că stabilirea criteriilor menționate în cuprinsul hotărârii, respectiv a cotelor adiționale a fost realizată în deplină concordanță cu art.489 din Legea nr.225/2015 privind Codul fiscal.

În sensul celor mai sus expuse, cererile conexe deduse judecării vor fi admise în parte.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamant – PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, județ Constanța, în contradictoriu cu pârât - CONSILIUL LOCAL MANGALIA și UAT MUNICIPIUL MANGALIA, ambii cu sediul în Mangalia, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța.

Admite în parte cererea conexă formulată de reclamantii domiciliat în Mangalia, str. Mircea cel Bătrân, județ Constanța, domiciliat în Mangalia, str. județ Constanța, domiciliat în Mangalia – Neptul, județ Constanța, în contradictoriu cu CONSILIUL LOCAL MANGALIA și PRIMARUL MUNICIPIUL MANGALIA, ambii cu sediul în Mangalia, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța.

Dispune anularea parțială a HCL Mangalia nr.114/21.12.2016 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2017.

Anulează dispozițiile cuprinse în Capitolul IV – Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor din Anexa 1, în ceea ce privește „Taxa pentru eliberarea/vizarea avizului de funcționare”.

Anulează Capitolul VII – Taxe Speciale din Anexa 1 – pct.1.6 – „Taxa de promovare turistice”.

Respinge ca rămasă fără obiect cerere de anulare a prevederilor cuprinse în Anexa 1 din HCL nr.114/21.12.2016 referitoare la impozitul/taxa pe clădiri.

Respinge cererile formulate de reclamantii în contradictoriu cu UAT Municipiul Mangalia și Primarul Municipiului Mangalia pentru lipsă calitate procesual pasivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 14.11.2017, prin punerea soluției la dispoziția părților - prin mijlocirea grefei instanței, conf. art.396 alin.2 c.pr.civ.

Pentru PREȘEDINTE,
Anca Jeanina Niță
conf. 426 alin. 4 cpc. semnează
președinte instanță
Teodor Viorel Gheorghe

GREFIER,
Alexandra Neagoe

Red.jud.Anca Niță
28.12.2017
Tehnored.gref.A.Neagoe
15.01.2018/ 7 ex

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal 8470
ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 31 Octombrie 2017
Completul compus din:
PREȘEDINTE ANCA JEANINA NIȚĂ
GREFIER ALEXANDRA NEAGOE

S-au luat în examinare în contencios administrativ și fiscal, *cererea principală* având ca obiect anulare act administrativ, formulată de reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, județ Constanța, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL MANGALIA și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI MANGALIA, ambii cu sediul în Mangalia, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța și *cererea conexă* formulată de reclamantii **ADRIAN NICOLAE**, domiciliat în Mangalia, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța, **TRAIAN NICOLAE**, domiciliat în Mangalia, str. Mihail Kogălniceanu, nr. 10, județ Constanța, și **ADRIAN NICOLAE**, domiciliat în Mangalia – Neptul, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța și **PRIMARUL MUNICIPIULUI MANGALIA**, domiciliat în Mangalia – Neptul, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI MANGALIA și PRIMARUL MUNICIPIULUI MANGALIA, ambii cu sediul în Mangalia, șos. Constanței, nr. 13, județ Constanța.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă, personal, reclamantii **ADRIAN NICOLAE** și **TRAIAN NICOLAE**, iar pentru pârâți se prezintă avocat Andrei Munteanu, în baza împuternicirii depuse la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual, după care:

Reprezentantul pârâților depune la dosarul cauzei hotărârea nr. 17/30.03.2017 privind revocarea parțială a HCL nr. 114/2016; respectiv prin care s-au revocat prevederile cuprinse în anexa 1 din HCL nr. 114/21.12.2016, exclusiv în ceea ce privește impozitul pe clădiri cu reducerea cu 50 % .

Reclamantii prezenți arată că au cunoștință de cuprinsul hotărârii ce a fost depusă la dosar și nu solicită acordarea unui nou termen.

Instanța, având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat și incidente de soluționat, acordă cuvântul asupra cererii principale și asupra cererii conexe.

Reclamantul **ADRIAN NICOLAE** arată că în susținerea solicitării de anulare în tot a hotărârii atacate, cel mai important aspect este lipsa dezbaterii publice, obligatorii conform legii nr. 52/2003. Cu două zile înainte de ședința de consiliu, proiectul de buget încă nu era aprobat, astfel că nici nu ar fi avut pe ce să se țină o dezbateră publică. De asemenea, arată că nu au fost înștiințate conform legii, toate organizațiile, federațiile, patronatele din turism, care trebuiau consultate obligatoriu pentru toate taxele, în special pentru taxa de promovare turistică, fiind o taxă specială, care se instituie în beneficiul exclusiv al celor care o plătesc, numi cu consultarea și acordul acestora. Invederează că această mărire nejustificată și nepredictibilă a taxelor și impozitelor în Municipiul Mangalia, a dus la un minim de încasări, de colectare a taxelor de la populație și de la agenții economici, conform declarațiilor Serviciului economic. Solicită admiterea cererii principale și a cererii conexe.

Reprezentantul pârâților, referitor la aspectele invederate în cererea conexă privind motivele de nulitate integrală a actului contestat, apreciază că din documentele aflate la dosarul cauzei, reiese faptul că chestiunile referitoare la transparența decizionale au fost respectate, anunțurile fiind publicate atât într-un cotidian local cât și pe pagina de internet. De asemenea, arată că a fost întocmită o minută care nu a fost contestată și nu au existat solicitări scrise din partea niciunei persoane interesate, cu privire la proiectul de hotărâre ce a fost în dezbateră publică. Pentru ceste motive, apreciază că obligațiile legale au fost îndeplinite. În ceea ce privește chestiunile referitoare

la taxele și impozitele stabilite prin hotărârea contestată, arată că au fost respectate prevederile art. 489 Cod fiscal, care permite autorității deliberative, administrației publice locale, să stabilească cote adiționale la impozitele și taxele locale în funcție de mai multe criterii, printre care și necesitățile bugetare, care au fost justificate în actele încheiate premergător adoptării hotărârii de consiliu local, cu respectarea unui nivel maxim stabilit tot în cuprinsul Codului fiscal. Solicită respingerea cererii principale și a cererii conexe, cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii principale și asupra cererii conexe.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a amâna pronunțarea asupra cauzei, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 07.11.2017, urmând a se face aplicarea disp. art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 31.10.2017.

PREȘEDINTE,
Anca Jeanina Niță

GREFIER,
Alexandra Neagoe

ACELAȘI COMPLET
Ședința publică din 07.11.2017
ÎNCHEIERE

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 14.11.2017.

Pronunțată, azi, 07.11.2017, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conf.art.396 alin.2 c.pr.civ.

PREȘEDINTE,
Anca Jeanina Niță

GREFIER,
Alexandra Neagoe